

TELEFON
BIZGORIO
ENIK
ODSJEK

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA PRETPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA IX. BROJ 25.
Šibenik, 19. lipnja 1938.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAĆAJU. —

Maleni i veliki

Obična prirodna pojava: Dok šere, lastavice i vrapci slobodno i raslošno lepršaju zrakom, zaleti se među njihovim kobac i svojim grabežljivim, lačnim pandžama rastrgne kojemu od njihovih maleno i preplašeno srce. Ili: nedužne ribice režu bistro more svojim malenim perajama, kad, uto, nalete veće i jače ribe, te ih nemilosrdno progutaju.

Znamo da je takav prirodni zakon, pa ipak nam je u srcu žao onih veselih zračnih krilaša i morskim ribica.

No, dok se tako, po prirodnom zakonu, postupa s nerazumnim stvorovima, nikad se ne bi nešto slično smjelo dogoditi među razumnim ljudima. Ali, jer se to događa, mržnja i krv su dvije niti koje povezuju sve međudruštvene, međunarodne i međudržavne odnošaje.

Siromašni sluga i neopskrbljena sluškinja su maleni po svojem društvenom položaju. Nemaju svoje kuće, ni svoje obitelji. I dok rade po svojim moćima, dok su vjerni i odani svojem poslu, može li gospodar s njima postupati oštro, mačuhinski i surovo? Takav postupak ne bi bio čovječiji! Tako bi se dolikovalo samo kobcu i proždrljivoj ribi!

Koliko je, radi nečovječnosti gospodar, ojađenih i uništenih ljudskih duša; koliki proklinju sat svojega rođenja i ono bijelo, slatko i blagoslovljeno majčino mlijeko koje su, nekoć sretni, sisali; koliki vezuju oko vrata užu samo da čim prije dovrše svoj mukotrni životni put!

A ipak svaki čovjek nosi u sebi besmrtnu dušu, otkupljenu Kristovom krvlju; ipak nam je svaki čovjek brat u Kristu! I zato su svi ljudi, po svojem čovječjem dostojanstvu, međusobno jednaki.

Zgražamo se nad poganskim ropstvom. O, mi licumjeri! A zašto se ne zgražamo nad modernim ropstvom, koje živi i tegli po katoličkim tvornicama svijeta?

Radnici su, u većini slučajeva, moderni robovi! To su nedužne pčice i ribice, koje isisavaju, trgaju i gutaju velike, grabežljive zvijeri: šefovi, gospodar, kapitalisti! I svi ti »visokougljedni« šefovi misle da su vrijedni štovanja i klanjanja, da se visoko izdižu iznad običnih ljudi. Neznaju, bijednici, da su, baš radi svoje »visokougljednosti« i radi svoga postupka prema bratu čovjeku, manji od makovoga zrna, da nisu dostojni štovanja niti od onoga najnižeg radnika.

Pa kad još takvi tipovi postanu državnici, kad se sva vlast skupi u nji-

Ovo mora biti svakomu jasno!

Kršćanski posluš i neposluš

I u obitelji s nekoliko članova mora se znati za neki red. Jedan svakako treba da ima prvu riječ.

Ljudsko društvo je velika Božja obitelj, pa, posve razumljivo, da i tu mora vladati red, kao uslov napretka i mira. Država, narod, to su veće ili manje zajednice unutar ljudskoga društva. I u tim zajednicama, također, mora biti neka ljestvica onoga što je dozvoljeno, a što nedozvoljeno.

Red, kao jamac sretnoga života na zemlji, mora vladati. To mi svi znamo i potpisujemo. Sv. Pavao govori jasno i otvoreno kako se kršćani moraju pokoravati poglavarima. — Samo sv. Pavla treba razumjeti kada govori o posluhu. On je vođen vrhovnim načelom — da se većma treba pokoravati Bogu nego ljudima. I, kada naglasuje posluš poglavarima, to on pretpostavlja da se i u tom posluhu držimo načela: najprije Bogu, pa onda svima drugima. Ako se nama nalaže nešto što se protiv Božjem i naravnog zakonu, to, ne samo da nijesmo dužni, nego ni ne smijemo izvršiti.

Prvi i najviši zakon, i svrha našega života, jest: vršiti Božji zakon, a po tom doći k Bogu u vječnost. U ovomu je sadržano sve. Ovdje je rečeno kakav mora biti život nas pojedinaca s obzirom na nas same i na zajednicu u kojoj živimo.

Čovjeku je potreban razum, ali mu je potrebna i sloboda, za postignuće životnoga začeta. Zato je Bog stvorio čovjeka slobodna. Gospodin Isus je tu slobodu istaknuo. Mi svi smo slobodni sinovi Oca koji je na nebesima. Pa zato, sve za slobodu, a slobodu ni zašto. Gospodin Isus je došao zato da čovjeka istrgne iz ropstva i vrati ga slobodi. Baštinici Kristove nauke visoko izdižu taj barjak slobode i nikomu ga iz ruku ne daju.

Red i sloboda — da li to može biti skupa? Može i mora! — Red bez slobode je tiranija, a sloboda bez reda je anarhija. Kršćanstvo ističe i red i slobodu, jer je ono vjera za ljude i radi ljudi, a red i sloboda su za ljude i radi ljudi.

hovim rukama, onda jao malim narodima! Dok takvi upravljaju svijetom, život je malih naroda bezvrijedan, pa zato moraju vječno živjeti u strahu, da ih kogod ne rastrgne i ne proguta.

Protiv takvim silnicima ustaje kršćanstvo i grmi: Nema velikih i malih naroda, jer su svi narodi, dok hodaju Božjim putevima, veliki! I nijedan narod, ma kako bio brojčano velik, ne samo što ne smije progutati drugi narod, nego ne smije ga ni ponižavati, oduzimati mu slobodu i sprečavati njegov životni i kulturni razvoj.

Strašan je, s toga vidika, današnji svijet. Ustaju novi — — — — —, koji su nezasićni u svojoj vladalačkoj

A danas ljudska zajednica nema ni reda ni slobode. Oduzeta je sloboda, srušen je red; dignut je red, pa nestade slobode.

Svak će ovo razumjeti, samo časkom neka se zamisli.

Koja je svrha ovo nekoliko nabacanih rečenica o redu i slobodi?

Evo koja!

Svaki onaj koji hoće da nosi obnavu, mora početi radom odozdo, od nižega prema višemu. Čovječanstvo, ako ozbiljno misli i želi sretno dane sebi i pokoljenjima koja dolaze, mora odozdo, u malom puku, zdravom svijetu sa sela, stvarati čisti zrak, zdrave misli i poglede na život. Naš čovjek mora biti svijestan sebe. Kad bismo imali zdravo svijesne i odvažne skupine, lako za one koji se bane i s visoka govore s nama; brzo bi sašli, a na njihova mjesta bi se popeli ljudi koji su dostojni riječi »čovjek«.

Mi se moramo naučiti ne slušati, odnosno znati slušati. — Posluš u očima naše vjere velik je. Gospodin Isus je slušao i pokoran bio. Mi tvrdom vjerom držimo za istinu kršćanska otajstva koja naš razum ne shvaća. Ali znamo, zašto vjerujemo i komu vjerujemo: vjerujemo neprevrtljivom Učitelju i Dobrotvoru Bogu Otkupitelju. Učiteljima vjere pokoravamo se u vjerskim pitanjima, jer oni tumače nauku Isusovu a ne svoju. Za sada ne govorimo o posluhu u pitanju vjere naše.

Govor je o posluhu nas kao članova ljudske zajednice, prema onima višima i nižima, koji imaju kakvu riječ u upravi društva.

Ko kršćanima govori da moraju kimnuti glavom na svaku riječ onoga koji je na čelu, niti je kršćanin niti je čovjek.

Mi moramo prestati slušati, bolje rečeno — naučiti se pravo slušati. Naš neposluš ne će biti obračunavanje sa šakom i toljagom, to samo u samoobrani, nego će biti neposluš ljudi koji su ponosni na svoje ljudsko dostojanstvo i svijesni zadatka čovjekova na zemlji. Mi moramo stvarati ljude muževne čudi, koji će se u obra-

ni pravde znati i ponosno isprsniti i ponosno, na sramotu tlačitelja, istupiti kršćanski i ljudski.

Mi živimo u sredinama koje čovjeka drže bespravnim robom. Nama pamet zastaje kada stanemo misliti, u kakvom se stanju mi nalazimo. Izgleda, ako sudimo po životu koji je pred nama, da je zemlja stvorena samo za neke izabrane. A mi znamo da izabranih nema, i da to mora biti više svakomu jasno. — O najvećem zlu i sramoti ljudskoga društva ne ćemo sada ni govoriti, jer ne možemo.

A sve zlo, što je na zemlji, samo je zato, jer je zemlja gladna ljudi. Zato ćemo dnevno raditi i moliti: Gospodine, daj da budem čovjek i da svi budemo ljudi.

Reći će kogod da smo zašli sa staze. Ali ovo nije silazak sa staze, nego otvoreno gledanje na život. Život treba otvorenih i neustrašivih boraca socijalnoga Kristova kraljevstva na zemlji. Kršćani ne smiju dozvoliti da ih iko nadvisi u otvorenoj borbi za pobjedu društvene pravde i zdravoga mira.

Junior

Katoličke pobjede

ŠTO MISLE O MISIONARIMA

Jan Baťa, »kralj cipelarske industrije«, piše u listu svojim radnicima o misionarima u Indiji:

»Katolički su misionari oni, koji se usuđuju ići među prljave, primitivne, sviju bolesti pune indijske narode. Drugi Evropejci stoje sa strane, a misionari idu u kuće siromašnih i nesretnih ljudi gdje često puta sami uhvate koleru, gubu i druge tropske bolesti. Jedina je plaća ljubav i odatnost tih bijednih ljudi do Boga i onih, koji su ih poslali. Ne postavljam se za advokata misionara, jer ga ne trebaju. A moram reći da sam iz hladnoga i neukoga promatrača postao veliki povlađivač i zadivljenik s njihovim radom. Radi njihova dobrog i uspješnog djelovanja naredio sam našim mladima u Batinom gradu Bata-nagar (Indija) da sagrađe katoličku kapelicu.

Australski avijatičar Betram u knji-zi »Liječ u pakao« hvali misionare i

lakomosti misle, da su svi, koji su nemoćniji od njih, stvoreni samo zato da im služe; da trpe, rade i da im pune centralnu blagajnu.

Ali i mali narodi imaju svoju vlastitu dušu, koja je velika kao i duša njihovih velikih naroda s kojima vladaju. Zato se ne daju tako lako podjarmiti kao nemoćni pojedinci. Njihova velika i plemenita narodna duša se buni proti svakom ugnjetavanju i šalje, radi zlatne slobode, u tamnice i na stratište svoje najbolje sinove.

Silnici, vlastodržci i samovoljni imperatori prije će izginiti nego što će izginiti ljudi, kao što je bio, na primjer, hrvatski narodni velikan Eugen

Kvaternik. I sve njihove trenutačne pobjede i slavodobića neće nikad biti tako ponosna, uzvišena i trajna kao što je bila i jest malena Kvaternikova Rakovica!

Čovjek je velik samo po svojem čovječstvu, a narod po svojoj plemenitosti i čistoj narodnoj duši. I dok čovjek bude gledao u čovjeku brata čovjeka, a narod u narodu skup sebi jednakih ljudi, dotle će Bog i njegovo kraljevstvo prebivati među ljudima i narodima.

Neka nestane robova; neka se zaključki povijest počinjnih i poniženih, a neka žive, u svojoj samosvijesti i svojoj slobodi, samo ljudi i narodi!

lg.

njihove vjernike, koji su njemu i njegovim pratiocima spasili život. On piše:

»Sada se opraštam i ostavljam samofnu postaju, ostavljam bijele i crne ljude, kojima dugujem život. U buduću će moja svrha biti da kod svake prilike pripovijedam o nesebičnom i požrtvovnom radu misionara. I što su njihovi crni sinovi učinili za me i za prijatelje, najljepši je dokaz za potpuni uspjeh njihova blagoslovljenog rada.«

AMERIČKI KATOLICI PROTIV ŠUND-LITERATURE

Fort-Waynski biskup Mons. F. Noll je prije kratkoga vremena izvijestio o vrlo uspješnoj borbi protiv nemoralne literature. Ta je borba bila u njegovoj biskupiji pod vodstvom katoličkoga ženskog saveza. A poduprla ju je vlast, škola i mnogobrojne protestantske organizacije. Rezultat je bio taj da su očistili sve javne prodavaone, knjižare itd. od raznih brošura i listova, koji moralno nisu bili na visini.

Članovi omladinskih katoličkih skupina su povelili veliku potpisnu akciju. Potpisnici su se obvezali da neće kupovati ni u jednom dućanu ni knjižari, koji izlažu i prodaju nemoralne listove i brošure. O radu i uspjehu te akcije nas izvješćuju:

»Posljedica je bila, da su dotične listove i knjige u velikom broju neprodane vraćali nakladnicima. Ta je naša sistematska borba izlazila iz uvjerenja, da se s našim ciljevima moraju složiti svi pošteni ljudi bez obzira na vjeru i zato smo k sudjelovanju pozvali zastupnike vlasti, štampe, učiteljsva i saveza roditelja, zatim i protestantske crkve s njihovim omladinskim organizacijama. Upozorili smo na velike opasnosti koje prijete našoj mladeži bez razlike vjere iz okuženja po toj štampi. Tako nam je pošlo za rukom da je »Decency Drive« (Borba za pristojnost) naišla u školama i u crkvama na najbolju potporu, tako da danas nema više u izlozima nemoralnih knjiga i da su rijetki roditelji koji trpe takvu štampu u svojoj kući.

Odmah u početku borbe je nastalo pitanje: Po kojem mjerilu da ocjenjujemo što je moralno dozvoljeno?

Općenito smo se kod toga držali uputa što ih je izdala »Legija pristojnosti« u svojoj borbi protiv slabim filmovima. Po tim uputama stavljamo na crni indeks slijedeće knjige i listove:

1. one koje uveličavaju zločinstvo,
2. one kojih sadržaj ima svrhu dražiti spolni nagon,
3. one koje sadrže slike s izrazito nemoralnim predmetima;
4. one koje neprestano pišu o nemoralnim ljubavnim odnosima:

Podlistak

Misli i djela novog hrvatskog pokoljenja u radu za Boga i Hrvatsku

[Govor dra Ivana Protulipca na zboru o Merzovu danu u Zagrebu, 15. V. 1938.]

(Svršetak)

A uz ovaj se pozitivni posao, veliki posao, koji se sastoji u unošenju novih pogleda, novih shvaćanja u našu narodnu sredinu, ne smije nikada zaboraviti i nikada prestati isticala, da Hrvatski narod ne će moći stvarno i sigurno koraknuti naprijed, dok u svojoj kući ne izolira i uništi klice zaraze, koja mu truje njegov živi organizam!

Mi smo već na mnogo zborovanja naglašavali i naglašujemo:

Nema nama napretka, dok je moguće, da mi svojim novcem na svom tijelu uzdržavamo parazite, koji nam prijete smrću. Zar smo mi zbilja tako kratkovidni i ne vidimo, da u Zagrebu evo našem jedva imade knjižara, koja bi našoj omladini davala naše knjige, knjige u duhu narodnih nam tradicija i sadanjih potreba. Zar mi ne vidimo, da nam je skoro sva štampa u rukama poduzeća, koja dišu svakim duhom prijete, nego našim hrvatskim katoličkim! Zar mi ne osjećamo, da su velike masovne uzgojne ustanove kao kina obično u rukama ljudi, koji bi u Njemačkoj prvim vlakom putovali preko granice, jer u kinima i ne daju ništa nego ono, što podražuje strasti, stvara mekušce i blazirane bu-

5. one koje donose oglase nemoralnog značaja.

Da ne pobudimo radoznalost mladeži ne donosimo crni indeks. Do sada smo stavili na nj kakvih 50 listova i spisa i za svaki srez sastavili nadzorni odbor koji pomoću crnog indeksa pazi na prodavaone i knjižare.

U vezi s tom borbom se vrši propaganda za dobru štampu.«

GROF ZEPPELIN MOLI

Bilo je onoga znamenitog dana kada se prva njemačka zračna lađa po prvi put dizala u zrak. Na letištu su bili sakupljeni prvaci države — knezovi i diplomate, oficiri, učenjaci, umjetnici i gospodarstvenici. Tada do njih stupi skromni grof i reče: »Sada ćemo se pomoliti, da Gospodin blagoslovi naše djelo«. Svi ga začuđeno pogledaju. Polako i u zabuni uhvati ovaj svoj cilindar, onaj svoju kacigu i otkriju se. A grof Zeppelin je — molio!

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 19. VI.: **Nedjelja u osmini Tijelova. Druga nedjelja po Duhovima.** — Sv. Julijana, djevica. Osnovala je Red službenica Bl. Dj. Marije.

Ponedjeljak, 20. VI.: **Sv. Silverij**, Papa i mučenik. Izabran je za Papu g. 536. Istaknuo se kao veliki branič katoličke istine. Toga radi i umro je u progonstvu na otoku Ponciju.

Utorak, 21. VI.: **Sv. Vjekoslav**, uzor omladine. Rodio se od kneževskih roditelja g. 1568. U 9. godini posvetio se Bl. Dj. Mariji, a u 18. godini stupi u Red Isusovaca. Prilikom kuge u Rimu g. 1591. dvorio je bolesnike noć i dan. Kratko vrijeme poslije toga oboli i umre.

Srijeda, 22. VI.: **Sv. Paulin**, biskup. Rodio se u Francuskoj g. 353. od roditelja pogana. U 27. godini primi sv. krst i povuče se u pustinju. Kasnije postao je svećenik i biskup u Noli. Umro je g. 431.

Četvrtak, 23. VI.: **Tjelovska osmina.** — Sv. Agripina, mučenica.

Petak, 24. VI.: **Blagdan Presv. Srca Isusova.** — **Rođendan sv. Ivana Krstitelja**, preteče i vjesnika Kristova dolaska.

Subota, 25. VI.: **Sv. Prosper**, biskup. Bio je čovjek velike naobrazbe i svetosti. Bio je nepopustljiv u borbi protiv krivovjernih Pelagijanaca.

NEDJELJA U OSMINI TIJELOVA

ČITANJE POSLANICE blaženoga Ivana Apostola (I 3, 13—18). — Predragi! Nemojte se čuditi ako vas svijet mrzi. Mi znamo da smo preneseni iz smrti u život jer ljubimo braću. **Ko ne ljubi, ostaje u smrti;** svako koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga vječnoga života. Po tom smo upoznali ljubav Božju što je On za naš život svoj položio; i mi smo dužni za braću život polagati. Koji ima dobara ovoga svijeta, i vidi brata svoga u nevolji, i zatvori mu srce

dale! Ta kada prodete llicom ili Zrinjcem, pogledate izloge i firme, mogli biste lako dobiti dojam, da u ovom gradu stanuju dobrih bez pameti i volje, kojima dobro dresirani kramari prodaju rog pod svijeću i otrov u napitku šećerom zaslađenim.

Ove i tolike druge kobne infiltracije u naš život ne mogu se riješiti, nego dugim, ustrajnim i energičnim radom. Najprije uzgojem masa, dizanjem duha u njima, a onda i energičnim akcijama, koje moraju nadoći, dok nije prekasno! **Hrvatsku treba očistiti od smeća, koje se našim nemarom i suviše nakupilo u našem vlastitom domu.**

Ali ne samo očistiti je od smeća! Hrvatskoj treba u vlastiti organizam začeti, te izvršiti nužne i potrebne operacije tamo, gdje je zlo zarazilo naš vlastiti organizam. Ovih dana sam čitao statistike o porastu i padanju pučanstva, te moralnom stanju u jednom Zagrebu tako blizom kraju! I užasnulo sam se. Ta dokle mi mirno nstratimo o velikim planovima, nijesmo se sjetili, da nam je već do praga Zagreba došla kuga demoralizacije i propadanja, koja ozbiljno prijete našem narodnom biću. Ta mi smo izgubili dobar dio Srijema i Slavonije, jer su dobri Hrvati u bogatim onim krajevima mislili, da su važniji lanci zemlje od vedrine kuće djecom blagoslovljene. Ali, braćo, nama je zlo došlo i pred vrata. Evo u dugoselskom kotaru su podaci o rastu pučanstva strašni, a još strašniji su podaci o broju izvršenih abortusa. I tamo će domovi naši biti slomljeni i skrovišta hrvatska opustjeti, ako se cio narod ne dađe na organizovano suzbijanje pojava moralne degeneracije, koje se pokazuju sve više

svoje, kako ostaje ljubav Božja u njemu? Sinci moji, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

† SLIJEĐI SV. EVANDELJE po Luki (14, 16—24). — U ono vrijeme reče Isus farizejima ovu priču: Neki čovjek pripravi veliku večeru i pozva mnoge. I kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svoga da kaže pozvanima neka dođu jer da je već sve spremno. I počeo se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: Kupio sam zaselak, i valja mi ići da ga vidim; molim te, opravdaj me. A drugi reče: Kupio sam pet jarama volova, idem da ih kušam; molim te, opravdaj me. I treći reče: Oženio sam se, i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga, javi to gospodaru svome. Tada se rasrdi domaćin i reče sluzi svome: Idi brzo na trgove i ulice gradske i dovedi ovamo siromahe i slabe i slijepce i hrome. I reče sluzi: Gospodaru učinjeno je kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar sluzi: Izidi na putove i među ograde, te siluj neka dođu da mi se napuni kuća. A kažem vam da nijedan od onih ljudi koji su bili pozvani, ne će okusiti večere moje.

EUHARISTIJA

I danas nas zaokuplja misao o veličini Euharistije.

Razmatrajući čudesne tekstove, od kojih se sastoji Misa ove nedjelje u osmini Tijelova zaustavljamo se posebno kod priče, koju Isus pripovijeda u svetom Evanđelju.

Što nas je htio Isus poučiti ovom pričom? Velika večera to je Otkupljenje, koje Bog daje čovječanstvu. Sredstva spasenja, sakramenti, sv. Misa i sve ono, što nam Crkva daje, su kao velika večera bogato pripravljenaa, na koju su ljudi pozvani.

Židovi i književnici odbili su, da sjednu za stol života, koji im ja Isus pripravo. Oni nam mogu prikazivati one po-vanike, koji su odbili poziv na ime onoga čovjeka u toj priči.

Etō, zašto je onda Isus uputio svoje apostole i njihove nasljednike poganima; oni su došli s radošću, postadoše kršćani i djeca Božja.

Gospodin dakle proriče osudu Židova i poziv pogana na kršćanstvo. No Crkva što nas želi poučiti?

Hoće da nam kaže, da smo **gosti Božji** i pozivlje nas, da razmišljamo o našem velikom dostojanstvu kao kršćana.

Spasitelj naš u ovoj velikoj večeri htio nam je dati sliku Euharistije. Ono što današnje **Evanđelje** navješta u priči, neposredno se oživotvoruje u sv. Misi ove nedjelje. Mi ulazimo u kuću Božju. To je kuća Oca obitelji, dvorana je gozbe. Uistinu smo gosti Božji; stol nam je pripravljen i sam Krist nas prima. Hrana, koju nam dariva, njegovo je žrtvovano tijelo i u Misi nalazimo uključeno svo Djele Otkupljenja.

TIELESNA STRAŽA STALJINA iznosi oko 3000 vojnika i policijskih agenata.

i više. Tu nije zvana, da svoje učini samo Crkva, nego svi, cio narod. Voditelji nacionalnog života **da pokrenu narodne mase na obranu od strašnijeg neprijatelja, nego što je tu svaka tuđinska sila ili najezda!**

A onda je tu i **borba proti komunizmu.** Ne smijemo zatvoriti oči pred činjenicom, da u Hrvatskoj postoji dobro plaćena i dobro organizirana komunistička akcija. Da ona djeluje smišljeno i inficira nam radništvo, a htjela bi i na selo. I zlo bi učinili i mi i odgovorni voditelji nacionalnog života, kada bi ovakova pojave pripisali tobožnjoj borbi radnika za »demokraciju«, za radnički bolji položaj itd. Tim floskulama komunisti mogu varati još samo naivne i glupe. Nama ne treba ni njihove demokracije, kako je oni provode po Staljinovu receptu u Rusiji, niti će oni pomoći radništvu, da mu bude boljel Naš radnik će doći do boljeg, ako bude svijestan, da će u svojoj Hrvatskoj naći kruha po svojoj vrijednosti i svijesti. I da ćemo i mi sami znati stvoriti socijalnu pravdu i suzbijati pljačku proždrljivog kapitalizma. Za to nam ne treba Staljina ni Dimitrova, ni naših staljinčiča i gospode, koja žive na račun radničke sirotinje. **Ni njihovih pučkofrontaških prirepina.**

Svi ti, pa i mnogi drugi poslovi s pred nama. Otvoreni su toliki i toliki problemi naše nacionalne izgradnje. Ostvarenje sretno **Božje Hrvatske traži divovski rad mnogih generacija!**

Mlado hrvatsko pokoljenje nazre se dakle pred velikim **planovima i zadacima.**

Nova Hrvatska nalazi se na pohodu.

Jedan dio njezin, odabrani dio njezin je

Na obranu Božje časti!

Skupna poslanica Episkopata protiv kletve

V. VJEČNE I VREMENITE KAZNE ZA PSOVKA

(Nastavak 5.)

9.) Budući da je psovka i kletva teški grijeh protiv Gospodina Boga, razumljivo je, predragi vjernici, da psovača čekaju velike kazne i posljedice na drugome, a i na ovome svijetu.

U vječnosti čekaju psovača vječne paklene muke. Čitamo u Sv. Pismu, da će Gospod izreći nad psovačem ovu osudu: »Ne osuđujem te ja, već te osuđuju tvoja vlastita usta, i tvoje usne svjedočit će protiv tebe.« (Job. 15, 6). A u knjizi Tobijinoj čitamo: »Prokleti će biti koji su Tebe prezreli i osuđeni svi, koji su pohulili na Tebe.« (13, 16). U Novom Zavjetu opet govori apostol Pavao: »Ne varajte se, ni bludnici, ni kradljivci, ni psovači, ni razbojnici ne će baštiniti kraljevstva Božjega« (I. Kor. 6, 9, 10). A Duh Sveti preko proroka Enoha kaže: »Gle, dođe Gospodin s tisućama svetih svojih, da učini sud nad svima i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela, kojima bezbožnost činiše, i za sve drske riječi, koje bezbožni grješnici govoriše protiv Njega.« (Jud. 15).

Psovači će dakle biti za svoje grijehe teško kažnjeni u paklu; bit će u društvu onih đavola, čijim su se jezikom i riječima služili na zemlji rušeći slavu imena Božjega.

No tešku uvredu Božjega veličanstva, koja je sadržana u psovcu, kažnjava Bog često već i na ovome svijetu. Eno, u trećoj knjizi Mojsijevoj pripovijeda se, kako su se posvadiła dva Izraelca. U toj svađi jedan opsuje lme Božje. Kad to čuje Mojsije, stavi ga u zatvor, a Bog reče Mojsiju: »Izvadi tog psovača na polje i neka ga sav narod zaspe kamenjem! — I ovo još reče Bog Mojsiju: »Tko bi ružio lme Gospodnje, neka se pogubi; neka ga sav narod zaspe kamenjem; i došljak i domorodac, koji bi ružio lme Gospodnje, neka se pogubi!« (III. Mojs. 24, 10, sl.).

Gledajte još i ovo! Senaherib, kralj Asiraca, klanja se krivim bogovima. Bog to trpi i podnosi. Senaherib nepravdno navali na gradove judejske. Bog to trpi i podnosi. Senaherib otima blago iz hrama Božjega. Bog i to trpi i podnosi. Senaherib opsova lme Božje. Sada planu srdžba Božja. Bog posla svojega anđela, koji u jednoj jedinnoj noći pogubi 185.000 Senaheribovih vojnika. A kralja Senaheriba pogubiše njegova vlastita djeca.

Kralj Herod Agripa dade pogubiti apostola Jakova Starijega. Bog štiti. I sv. Petar baci u tamnicu s namjerom, da i njega pogubi. Bog štiti. Ali kad Herod opsuje Boga, udari ga anđeo Gospodnji strahovitom bolešću: crvi rastočiše tijelo Herodovo i on izdahne u neizrecivim mukama.

Primjera Božje kazne zbog hule i psovke imade u povijesti premnogo.

Pa ako i nas danas udara pravedna ruka Božja na sve strane i na sto načina, znajte predragi vjernici, da je tome u prvom redu kriva ružna i gadna bogopsovka; psovka i

ova naša križarska omladina.

I ona danas naglašuje svojim prijateljima i cijelom svom narodu, da i dalje želi ostati, raditi i boriti se kao dio života i nerazdijeljenog organizma svoga Hrvatskog naroda. Ona želi ostati u njemu, da bude na pomoć njegovoj omladini i da mu daje ljude, koji će biti sluge općeg narodnog rada za Boga i Hrvatsku.

Samo za Boga i Hrvatsku!

Tom smo cilju služili do danas. Služit ćemo mu i dalje. Mogu nas pojedinca vihori života, sticajem prilika i možda što drugo baciti vah sklopova i forma vremenom ustaljenih, ali sigurno je jedno, da ćemo uvijek ostati u službi Boga i Domovine! Za ovaj rad treba da se koncentriraju sve zdrave hrvatske narodne snage! On traži sve poštene i čestite!

Svi treba da se nađemo u jednoj velikoj fronti: Fronti hrvatske narodne obnove!

Došlo je doba naše koncentracije i skupljanja.

Ova omladina, svi vi, njezini prijatelji, i mi s njome, svi mi ostajemo povezani čarobnim vezom, koji nitko ne može slomiti i presjeći, a taj je:

Ljubav Bogu i ljubav preporođenoj Bogom blagoslovljenoj domovini našoj Hrvatskoj!

Križaril Hrvatil Suborioci našil Pouzdanjem i vjerom u Boga pa naprijed u nove borbe, nove pathvale i novi rad!

Mi ćemo se uvijek u životu naći zajedno na poslu!

Za Boga i Hrvatsku!

klelva, koja često mjesto molitve pretječe naš rad, koja proniche cijeli naš život, odgoj djece, obiteljski život, rad za svagdanji kruh; psovka, koja jer je hula na Boga, odvraća od nas nebeske blagoslove, a navraća srdžbu i osvetu Božju.

Ali nijesu posljedice psovke teške samo za pojedinca nego i za čitavo ljudsko društvo protiv Boga i Božjih osoba, prečiste Djevice i za čitave narode. Ako se čitavi društveni i narodni slojevi psvokom i proklinjanjem dižu protiv svetaca Božjih, onda je očito, da i na narodni život, na ljudska nastojanja i težnje ne će sići blagoslov Božji, nego Božja srdžba i osveta. O tome je duboko bio uvjeren sv. Ivan Zlatousti. On je upravo psovci pripisivao teška zla i nevolje svojega vremena i rekao puku: »Želite li, da vas minu nesreće, a vi se kanite psovke. Budite uvjereni, da dok psovači ne prestanu psovati, vaša će polja, vaši poslovi, vaša će nastojanja ići od dana u dan na gore.« Tu je istinu međutim već davno prije po Božjem nadahnuću izrekao prorok Izaija govoreći: »Jao grješnom narodu, puku opterećenom bezakonom, rodu zlome, opakim sinovima! Oni su napustili Gospodina i opsovali Sve-mogućega, te mu okrenuli leđa. Opuštjet će njihova zemlja, u pepeo će biti pretvoreni njihovi gradovi, posjedi njihovi bit će uništeni.« (Is. 1, 4—7). Neka nas ne smuti, što teške bogohulne psovke pojedinih naroda ne budu uvijek kažnjene pred očima jednog pokoljenja. Osveta će Božja ipak doći, jer je »Bog spor, ali dostižan«, kako veli narodna poslovice. Dan subotnje plaće doći će za sve bogohulce.

10. Budući da je bogumrska psovka tako veliko zlo pred Gospodinom, ona je stoga izvor nevolja i Božjih kazna kako kod pojedinaca, tako i kod čitavih naroda. Razumljivo je stoga, da je i sv. Crkva udarala kazne protiv psovača, da ih tako od toga zla odvratiti.

Već je sv. Pavao izopćio iz Crkve nekog Himeneja i Aleksandra zato, što su to nekoć kao pogani naučili psovati, pa su to nastavili i poslije, kad su postali kršćani (I. Tim. 1, 20). Jednako piše on vjernicima u Korint, neka se ne družu sa psovačima, te s njima neka ni za stol ne sjedaju. (I. Kor. 5, 11). U prvo kršćansko doba morao je psovač kroz 7 nedjelja stajati za vrijeme Službe Božje pred crkvenim vratima. A posljednje je nedjelje morao da bos i s užetom oko vrata stoji u predvorju crkve. Kroz 7 petaka morao je postiti o kruhu i vodi. Tko takve pokore nije htio izvršiti, uskraćen mu je bio crkveni pogreb. Današnje pak crkveno pravo u Kan. 2323 C. Z. kaže: »Ako tko pohuli ili krivo prisegne, neka ga biskup po razboritij presudi kazni«.

11. Značenje kletve i psovke za društveni poredak uvijek su spoznavali i svi mudri državnici. Oni dobro znadu, da je najčvršći temelj zdravom društvenom poretku živa vjera, koja se očituje u poštivanju Boga i njegovih zapovijedi. Psovka pak jest po naravi svojoj rušenje svakog poštivanja Boga, te stoga i rušenje najdubljeg i najčvršćeg oslonca mirnog i sigurnog društvenog poretka i sretnog narodnog života. Ona je veliko i teško socijalno zlo. Zato je rimski car Justinijan na smrt osuđivao psovača. Težinu kazne opravdavao je riječima: »Psovka je uzrok svih općih i osobnih nesreća, ratova i poplava, i svih nevolja, što tište ovaj nesretni svijet.« Francuski pak kralj Ljudevit Sveti izdao je bio zakon, koji današnji svijet ne će moći da shvati. Po tom zakonu bogohulcima, ako su šest put zatečeni u psovci, udarili bi usijanijem željezom žig na usne.

I savremeno državno zakonodavstvo gofovo u svim zemljama čuli potrebu, da ustanu protiv bogumrske psovke, iako ga možda ne vodi uvijek čežnja za poštivanjem Boga, nego želja, da nestane među građanima onoga, što je odraz unutarne oporosti, surovosti i divljaštva. Tako je u Hrvatskoj bivša Kr. Zemaljska vlada u više navrata izdala stroge naredbe protiv psovke i kletve. Nadalje je Uprava Savske banovine izdala naredbu protiv proklinjanja i psovke 12. lipnja 1930. Ministarstvo prosvjete objavilo je 4. veljače 1932. raspis, kojim se naročito u pučkim i građanskim školama preporučuje i određuje suzbijanje svakog vjerko-čudorednog poroka. Današnji pak Krivični zakon u § 162. osuđuje i zabranjuje psovku i kažnjava je zatvorom do godinu dana. Šteta je tek, što se često mnoge korisne odredbe ne izvršuju i zato ne donose u životu željenih plodova!

(Nastavit će se.)

IZGORIO GRAD U LETONSKOJ. 11. t. mj. nastradao je od potresa grad Ludsen u istočnoj Letonskoj nedaleko sovjetske granice. U Letonskoj ne pamte ovakvoga požara. Izgorjela je trećina grada. Potpuno su izgorjele 372 kuće, 17 javnih zgrada, 2 crkve, 1 vojarna, upravne i redarstvene zgrade.

Iza kulisa svečanosti u Italiji

Vatikan i Hitlerov posjet u Italiji

III.

Poslije toga je »L' Osservatore Romano« kroz čitavo vrijeme Hitlerova boravka u Italiji stalno šutio o priredbama njemu u čast i uopće nije spomenuo njegovo ime, što je još u padnije, ako se uzme u obzir, da je donio službeni talijanski izvještaj o nekim svečanostima, na kojima je sudjelovao talijanski kralj, ali su svi odlomci službenih tih saopćenja, u kojima se radi o Hitleru bili posve brisani.

Isto tako je i u Vatikanu zadržana krajnja rezerva. Radi odlaska sv. Oca tamo je i onako najveća tišina što je bio značajan kontrast prema bučnom i sjajno iluminiranom i dekoriranom Rimu. Na želju samog Pija XI. zatvorene su bile sve do ponedjeljka sve galerije i muzeji. Kod svečanog primanja Papinski nuncij kod Kvirinala odbio je da sudjeluje.

Kako je Apostolski Nuncij kod Kvirinala Msgr. Borgoncini-Duca ujedno i doyen diplomatskog kora, postavilo se važno pitanje protokola. Nije se moglo pomišljati na zamjenu, jer bi tada demonstracija bila i previše očita, pa je tada odlučeno, da diplomatski kor kao cjelina uopće neće uzeti učešća kod velikog primanja u počast Hitlera.

Sve to u katoličkoj Italiji nije moglo proći nezapaženo. Rim bez Pape nije pravi Rim. Činjenica je, da i nekršćanski vladari (afganistanski kralj Amanulah, egipatski kralj Faud) prilikom posjeta Rimu bivaju primljeni kod sv. Oca, a da je kod posjeta kršćanskih vladara u Rimu posjet sv. Ocu i Vatikanu upravo bitni sastavni dio ceremonijala. U ovom slučaju je sve to izostalo.

Zanimljivo je, da je došlo do incidenta između poznatog publiciste i sveučilišnog profesora Virginia Gayde

Hrvati na Međunarodnom Euharistijskom Kongresu u Budimpešti

I mi Hrvati sudjelovali smo u lipnjem broju na 34. međunarodnom euharistijskom kongresu u Budimpešti. Skupa s Bunjevcima bilo nas je oko 2000. Stigli smo s više posebnih vlakova.

Mi, putnici zagrebačkoga posebnog vlaka, doživjeli smo ugodno iznenađenje već na granici osobito srdačnim i lijepim dočekom u Đekenješ. Osloviše nas, okliše cvijećem, dočekake otvorenim rukama. Na ovom pozdravu i dočeku zahvalili su im se naš biskup preuzv. dr J. Mileta i dr Vj. Wagner. Njihova muška i ženska katolička omladina dočekala nas je u svojim odorama, odnosno vrlo lijepoj narodnoj nošnji. Cio naš vlak bio je u tili čas okičen cvijećem. Na slavloluku bio je hrvatski natpis: »Dobro došli u ime Gospodnje!« I na povratku su nas jednako srdačno otpratili i nadarili cvijećem.

Od naših biskupa prisustvovali su: Preuzv. g. dr Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački, dr Ivan Ev. Šarić, nadbiskup sarajevski, Mons. Rafael Rodić, naslovni nadbiskup, dr Josip Srebrnić, biskup krčki, dr Jerolim Mileta, biskup šibenski, Mons. Josip Garić, biskup banjalučki, dr Josip Carević, biskup dubrovački, Mons. Pavao Butorac, biskup kotorski. Još su bili: Dr Josip Ujčić, nadbiskup beogradski, dr Nikola Dobrečić, nadbiskup barski, i dr Ivan Tomažić, biskup mariborski.

Nama je bila dodijeljena kapucinska crkva. U njoj smo obavljali sve svoje posebne hrvatske pobožnosti,

i sveučilištaraca iz G. F. U. (Gruppo Universitario Fascista), koji su ga pitali, kako se mora tumačiti, da je u Njemačkoj pisao godine 1934 na jedan način, a na drugi toliko različit god. 1938. Gayda je uvrijeđen napustio predavaonu. Strani listovi su to zabilježili kao neočekivanu manifestaciju nezavisnosti duha talijanske fašističke omladine i k tome su nadodali, da sveučilištarci uopće nisu morali sudjelovati kod Hitlerova dočeka u Rimu.

Sam sv. Otac je u Castel Gandolfo za vrijeme Hitlerova boravka u Italiji primao redovito audijencije.

U svome velikom govoru predstavnicima »Papinske akcije za misije« kazao je sv. Otac da su događaji u njegovoj neposrednoj blizini (uzeto geografski) takovi, da »uistinu ima radi čega da zaplače...«

Drugi još jasniji govor je bio pred skupinom hodočasnika, koji su sudjelovali u Firenzi na kongresu za Kršćanski Istok. Njima je sv. Otac zahelio blagoslov odozgor i nastavio ovako:

Vi ste sigurno zaslužili taj blagoslov, koji smo zatražili od nebeske dobrote, zaslužili ste to vašim kršćanskim životom i vašim molitvama, dok se događaju žalosne, vrlo žalosne stvari i daleko od nas i blizu nama. Da, vrlo žalosne stvari, i uistinu među tim žalosnim stvarima, ne možemo ne ubrojiti i činjenicu, da se u Rimu na blagdan sv. Križa, kočil znak drugoga križa, koji nije križ Kristov.

Sa svim tim vam je dovoljno rečeno, koliko je potrebno moliti, moliti, moliti da bi se milosrđe Božje pokazalo u čitavom svom opsegu.«

na kojima je vrlo skladno pjevao pjevački zbor sv. Marije iz Zagreba sa 30 pjevača i pjevačica.

Prva naša pobožnost bila je 26. V. u 11 s. ujutro, kad smo molili za svećenike. Propovijedao je preuzv. dr Iv. Ev. Šarić o temi: »Euharistija — veliko znamenje našega vremena«, a samu pobožnost je obavio preuzv. Mons. J. Garić.

27. V. u 7 s. ujutro služio je sv. Misu preuzv. Mons. R. Rodić, a propovijedao je preuzv. dr Al. Stepinac o temi »Euharistija — veza ljubavi«.

U 11 s. bilo je prvo posebno hrvatsko zborovanje, koje je otvorio pozdravnim govorom preuzv. dr J. Srebrnić te govorio o značenju kongresa. Održana su još ova tri govora: Antun Metzger: »Euharistija u životu pojedinaca«, gđa Sofija Brajžić: »Preporod obitelji po Presv. Euharistiji« i dr Vjekoslav Wagner: »Katoličko jedinstvo i Presv. Euharistija«.

Istoga dana u 8 s. navečer imali smo svoju uru klanjanja kao pripremu za skupnu sv. pričest muževa pod polnoćnom sv. Misom na Trgu Junaka. Propovijedao je naš biskup preuzv. dr J. Mileta o temi: »Euharistija — kruh života«, dok je blagoslov s Presvetim podijelio preuzv. P. Butorac.

28. V. u 7 s. služio je sv. Misu preuzv. dr J. Carević, a propovijedao preuzv. dr J. Srebrnić o temi: »Molitva i Presv. Euharistija«.

U 11 s. održano je drugo hrvatsko zborovanje, komu je predsjedao

đakovački kanonik i gener. vikar Mons. J. Sokol. Održani su ovi govori: Mons. dr Milan Beluhan: »Ciljevi Euharistijskog pokreta«, Mons. Ivan Sečkar: »Nedjeljna sv. Misa u životu župe« i dr Mijo Selec: »Današnja omladina i Presv. Euharistija«. Centralnom odboru zahvalio se dr Wagner. Zborovanje je zaključio preuzv. dr Stepinac.

Opazili smo, da je ovim našim posebnim pobožnostima i zborovanjima prisustvovalo i više Hrvata i Hrvatice, koji stalno žive u Budimpešti.

28. V. svi naši nadbiskupi i biskupi bili su u zajedničkoj audijenciji kod Papinoga Legata Njeg. Uzoritosti kardinala Pacellia.

Hrvati smo osim na ovim čisto hrvatskim priredbama prisustvovali i drugim međunarodnim velikim priredbama.

Na II. međunarodnom zborovanju u ime nas Hrvata održao je svoj poznati govor dr Eduard Milošlavić, sveuč. profesor iz Zagreba, te pobrao burni aplauz svih prisutnih, napose nas brojno zastupanih Hrvata.

Svi smo bili osobito radosni i ponosni, što su Hrvati na ovom velebnom međunarodnom kongresu bili jednako susretani i tretirani kao i najveći katolički narodi svijeta. Imali smo ne samo svoju crkvu i divnu dvoranu za zborovanje, ne samo svoga posebnog govornika na međunarodnom zborovanju, nego se naša hrvatska riječ čula kroz zvučnike prilikom svih većih priredaba (vrlo lijepo i zanosno je govorio isusovac o. G. Rim).

Mi Hrvati vratili smo se svojim kućama čvrstom i odlučnom voljom, da širimo svuda onu ljubav, koja je slavila svoje veliko međunarodno slavlje preko Presv. Euharistije na ovom uistinu velebnom međunarodnom euharistijskom kongresu.

Naši dopisi

P A G

Razne vijesti

U crkvi Benediktinki održana je 26., 27. i 28. pr. mj. trodnevica pred izloženim Svećotajstvom, a u nedjelju 29. bila je ura klanjanja. Na taj smo se način duhovno združili s tisućama katolika na Euhar. kongresu u Budimpešti, te smo se i mi molili za mir među narodima i htjeli dati barem malu zadovoljštinu za uvrede, nanesene Bogu i vjeri od bezbožnoga komunizma. Pred Presvetim molilo se glasno »Vjerovanje«, da javno ispovjedimo vjeru svoju proti bezbožstvu crvenih, koji i u Pagu rovale proti vjeri i Crkvi.

U nedjelju 29. pr. mj. ujutro krenula je povorka Križarica članica i Malih Križarica, te Malih Križara prema omiljenom svećištu Gospe Staroga Grada. Tamo je naš duhovnik preč. don Jos. Felicinović uz prigodnu propovijed blagoslovio zastavu Malih Križarica II. kola, kojoj je kumovala Marica Kurilić, predsjednica cijele organizacije i voditeljica M. Križarica. Iza toga je bila sv. Misa, na kojoj su sve Križarice i Male Križarice te M. Križari pristupili stolu Gospodnjemu. Budući da je ova svečanost bila određena kao Merzov dan, po Misi su dvije članice održale pred crkvom govor o životu i radu našega nezaboravnog ideologa blagopok. dra Ivana Merza.

Osim toga bila je mala zakuska i fotografiranje društva sa zastavama.

Na blagdan Duhova imale su Križarice obnovu krsnoga zavjela uz propovijed o značenju krštenja i važnosti obnove krsnih zavjela.

Sada se pak spremamo, da u što većim broju pođemo na Euharistički Kongres u Senuju.

Križarica

VRPOLJE [kod Knina]

Prva sv. Pričest. Na blagdan Duhova ove godine naša je župa zapamtila dirljivu svečanost. Svečanost je povećalo slavlje mlade nedjelje, kad sva religiozna društva pristupaju na sv. Pričest, a iza Mise se drži svečana procesija s Presvetim. Vrhunac svečanosti bila je prva sv. Pričest školske djece. Njih 28 na broju, dopraćeni od svojih roditelja, u najvećem zanosu došli su već zarana k crkvi. Slavljenje zvona najavilo je oko 8 sati taj ganutljivi obred čitavoj župi. U 8^{1/2} sati župnik je počeo svečanost zazivom Duha Svetoga. Nakon obnove krsnoga zavjela bila je tiha sv. Misa. Prije pričesti župnik je djeci upravio nekoliko riječi upozoravajući ih na važnost i svečanost toga časa. Poslije sv. Mise župnik je potakao djecu na osobitu pobožnost prema Bl. Djevici Mariji, a djeca su pred Njezinom slikom obećala, da

SVOJ K SVOME!

SVOJ K SVOME!

Čast mi je obavijestiti gg. župnike te cij. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izrađujem voštane svijeeće iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krive ni u najvećoj vrućini, lijepo gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamčim.

CIJENE REZ KONKURENCIJE!
TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA NIKO JURAS-ŠIBENIK

će Je doživljeno ljubiti i štovati kao svoju nebesku Majku. Poslije sv. Pričesti bio je priređen djeci zajutak u hladovini župskoga dvorišta. Tom prilikom im je župnik podijelio prvopričesne uspomena, što je djecu osobito razveselilo. Djeca su se fotografirala sa svojim župnikom i nastavnici, koji su prisustvovali njihovoj svečanosti. — U 10¹/₂ sati bila je župska sv. Misa, kojoj su također prisustvovala djeca. Sv. Misu govorio je p. o. fra Anselmo Kamber, koji je toga dana došao iz Šibenika, da pomogne župniku, kako bi taj dan bio što svečaniji, da ostane djeci i njihovim roditeljima u što boljoj uspomeni. Župnik je uz harmonij pjevao s dječjim pjevačkim zborom, a preko propovijedi opet se osvrnuo na prvopričesnike i potakao roditelje, da združe svoje molitve s molitvama tih svojih anđelića, kako bi bili Bogu na slavu, njima na ponos, a sebi na spasenje. — Poslije sv. Mise bila je procesija s Presvetim. Na kraju je bio svečani »Tebe Boga hvalimo« — Djeca i roditelji razišli su se napokon svojim kućama noseći u srcu i duši duboki dojam te ganutljive svečanosti.

Sv. Misa na Otonu. Po običaju i ove godine je na duhovski ponedjeljak bila tako sv. Misa. Oton je selo na granici Like blizu Zmanje, a u njemu su samo četiri obitelji katoličke. Udaljeni su od župske crkve oko 20 km. Bivši župnik o. fra Frano Rakić napravio im je malu kapelicu, da mogu imati tamo koji put sv. Misu. Kako je bio lijep dan, skupilo se svijeta iz Vrpolja i Kninskoga Polja, a bilo ih je i iz Palanke, inače senjske biskupije. Bila je pjevana sv. Misa, koju je govorio o. fra Anselmo Kamber. Preko sv. Mise bilo je održavanje na groblju za njihove mrtve. Tom zgodom je župnik, priredio svojim pjevačima mali izlet i teferić, pa su se tek oko 3 sata poslije podne pozdravili s krševitim Otonom.

Iz naših krajeva

ZA KATOLIČKU AKCIJU. Iz posljednjih biskupskih konferencija u Zagrebu izdali su naši biskupi zajedničku okružnicu pod naslovom »Za Katoličku Akciju«. Ovom se okružnicom definitivno rješava pitanje uređenja KA u hrvatskim biskupijama. Među temeljne organizacije KA ubraja okružnica: 1. Za omladinu do tridesete godine, odnosno do ženidbe ili do svršenih stručnih nauka: a) Križare, okupljene u Velikom Križarskom Bratsvu; b) Križarice, okupljene u Velikom Križarskom Sestrinstvu; c) Katoličke omladince (akademikare i đake SKOM, KROM, GROM); d) Katoličke omladinke (akademikarke i učenice, SKOM KROM, GROM). 2. Za odrasle: a) Katoličke muševce; b) Katoličke žene. — Sve ove temeljne organizacije imaju punu slobodu djelovanja po svim biskupijama i posvemašnju neovisnost jedne od drugih.

»JADRANSKI DNEVNIK« - ORGAN HSS. Zagrebački »Hrv. Dnevnik« od 27. pr. mj. priopćio je ovu izjavu, koju je donio splitski »Jadranski Dnevnik«: »G. predsjednik dr. Maček uvaživši dosadašnji rad »Jadranskog Dnevnika« odredio je, da se ima smatrati, da je list u službi hrvatskog seljačkog i narodnog pokreta, kojemu je on na čelu. Prema želji g. predsjednika dra Mačka primljen je u konzorcij »Jadranskog Dnevnika« i u uredništvo lista g. Šime Poduje kao osoba osobitog njegovog povjerenja.«

† KRŠEVAN RODIN. U ponedjeljak 13. t. mj. preminuo je Krševan Rodin, brat našega suradnika vlč. don Damjana Rodin. Pokojnik je za dugi niz godina savjesno vršio službu kormilara na riječnoj plovidbi. Zadržanih osam mjeseci obolio je i umro u bolnici Passavu u Njemačkoj. Dobrom pokojniku neka je vječni pokoj, a vlč. don Damjanu, uciviljenim roditeljima i obitelji iskreno saučestje.

UMRO POZNATI TVORNIČAR SALAME. Prošlih dana umro je Stjepan Gavrilović, osnivač prve hrvatske tvornice salame, sušenoga mesa i masti u Petrinji. Isticao se uvijek kao odličan rodoljub.

PRIMANJE U SJEMENIŠTE SALEZIJANACA U ZAGREBU. Družba Salezijanaca ima kod Hrvata svoje sjemenište u Zagrebu, Omiška ul. 2 (Knežija). To sjemenište je osnovano g. 1930. U nj se primaju oni mladići, koji osjećaju u sebi želju da postanu svećenici i posvete svoj život i rad u salezijanskoj Družbi, kojoj je glavna svrha katolički odgoj mladeži, u prvom redu radničke. Sjemenište ima pet razreda klasične gimnazije, s posebnim odjelom i za učenike realnoga smjera. Učenici uče privatno u sjemeništu pa na koncu svake školske godine polažu ispite na zagrebačkim državnim gimnazijama, klasičnim i realnim. Po svršenom petom razredu pitomci se primaju u novicijati i na

daljnje školovanje na trošak Družbe. U sjemenište primaju se i oni mladići, koji su prekoračili određenu životnu dob za upis u prvi razred državnih gimnazija, t. j. 12 godina, ako osjećaju poziv za svećeničko zvanje i sposobnost za učenje, budući da i oni mogu privatno polagati državne ispite. Svaki onaj koji želi biti primljen mora: 1. imati čistu naklonu i tvrdvu volju svoj život posvetiti Bogu u Salezijanskoj Družbi; 2. biti iz poštene obitelji, zakoniti sin, a blaga i otvorena značaja; 3. imati s odličnim ili barem vrlo dobrim uspjehom svršenu osnovnu školu; 4. biti krepak i zdrav. Ko je bio uklonjen iz kojega zavoda ili je već bio član kojega reda, ne može biti primljen. Ko želi biti primljen u sjemenište Družbe Salezijanaca, treba da: 1. napiše i pošalje molbu, u kojoj treba da opiše svoj položaj i svoje želje; 2. pošalje krsni list; 3. pošalje zatvorenu preporuku nadležnoga župnog ureda; ako je bio učenik koje srednje škole, još i preporuku svoga učitelja vjere; 4. roditeljsku izvjesnicu, izdanu od nadležnoga župnog ureda; u izvjesnici treba da su označeni poimence: otac i majka, s datumom i mjestom rođenja i vjenčanja, zatim sva njihova djeca, kod svakoga da je označen dan rođenja, eventualno i smrti i uzroka smrti; 5. svjedočanstvo o svršenju osnovnoj školi, odnosno, usto, još i svjedočanstvo eventualno kasnije svršenih nauka; 6. domovnicu izdanu od nadležne općinske uprave; 7. liječničku svjedočbu o zdravljju duševnom i tjelesnom; 8. uvjerenje nadležne poreske uprave o izravnomoj porezu roditelja i dječaka. — Molbe se imaju poslati *odmah*. Za odgovor valja priložiti poštansku taksonu marku. Platni uvjeti i oprema naknadno će se strankama priopćiti, kad pošalju molbe. — Molbe s prilozima valja poslati na *Omladinski dom Salezijanaca, Zagreb, Omiška ul. 2.*

STANOVNIKA U JUGOSLAVIJI IMA 15 milijuna i 400 hiljada.

Život Šibenika

TJELOVSKA PROCESIJA OSMINE bit će u nedjelju 19. t. mj. Procesija krenut će iz Nove Crkve u 8 s. ujutro. U 7¹/₂ s. bit će svečana sv. Misa u Novoj crkvi, a zatim procesija Zagrebačkom ulicom Kralja Tomislava, preko Gorice natrag u crkvu. Počivlju se vjernici, da u što većem broju prisustvuju procesiji, da okite prozore i pospu cvijećem Svetotajstvo.

BLAGDAN PRESV. SRCA ISUSOVA slavi se u petak 24. t. mj. Sv. Otac Papa Pio XI. želi, da svi katolici na blagdan Srca Isusova svojim pokorničkim djelima i molitvama dadu naknadu i zadovoljštinu uvrijedenom Srcu Isusa Krista za svoje grijeha i grijeha cijeloga svijeta. — Toga dana bit će u katedrali uvečer u 7 s. blagoslov i pred izloženim Svetotajstvom izmolit će se Molitva pomirnice presv. Srcu Isusovu. — Isto tako u samostanskoj crkvi sv. Lovre bit će u 5 s. ujutro lekcije. U 6 s. pjevana sv. Misa, a zatim izloženje Svetotajstva na klanjanje. Uvečer u 7¹/₂ s. propovijed, blagoslov i posveta Presv. Srcu.

SV. VJEKOSLAV, zaštitnik i uzor omladine, slavi se u utorak 21. t. mj. Mali prvopričesnici neka pristupe toga dana sv. pričesti.

VELIKODUŠNI DAR. Začasni kanonik i dugogodišnji kateheta te poznati naš historičar Šibenika i okolice preč. don Krsto Stošić pred nekoliko vremena bio je darovao Uboškom Domu kuću, koja mu mjesečno donosi koristi 150—200 dinara. Ovih dana je pak poklonio drugu kuću u vrijednosti od preko 100 hiljada. Velika je to blagodat za siromahe »Uboškog Doma«, pak preč. Stošiću

služi uistinu na čast te zaslužuje opće priznanje i pohvalu.

HRVATSKO PJEVAČKO - DILETANSKO DRUŠTVO »KREŠIMIR« U ŠIBENIKU slavi ove godine 50-godišnjicu osnutka, a godišnjicu obnove rada. Društvo je osnovano god. 1888. Zbog djelovanja u hrvatskom narodnom duhu bilo je nakon tri godine raspušteno. Obnovljeno je tek god. 1937. Od obnove do danas sav svoj rad usmjeruje izgradnji Hrvatske Narodne Kulture, gajeći i uzimajući u repertoar, prema idejama i smjernicama Hrvatskog Pjevačkog Saveza, odnosno Hrv. Seljačkog Pokreta, zborna glazbena djela isključivo hrvatskim glazbenim izražajem. Odgovarajući pravac rada određen je i na polju glume. — U vezi s društvenom proslavom određena je društvena godina 1938.—1939. kao jubilarna, te će se u njoj održati niz svečanosti. Završetak tih svečanosti bit će veliki reprezentativni koncert s krštenjem društvenoga barjaka u god. 1939. — Kao uvod u proslavu priredit će se u subotu 25. lipnja prvi javni nastup pjevačkoga zbora i kazališnih dobrovoljaca. Pjevački zbor otpjevat će više skladba od dra V. Mačeka, Zl. Grgoševića, P. Matza, Zganeca, Z. Špoljara, I. Kokota, te Kolarića pod ravnanjem Mo. prof. Mihovila Stjepićevića. Kazališni dobrovoljci odigral će dramu u 1 činu »Filip Košenski« od Zagorke.

BLAGDAN SV. IVANA KRSTITELJA. U petak 24. t. mj. slavi se rođendan Isusovoga preteče sv. Ivana Krstitelja u područnoj crkvi sv. Ivana. U predvečerje bit će Večernja u 6 s. Na blagdan bit će lekcije u 5 s. a u 6 s. pjevana sv. Misa. U 10 s. bit će druga pjevana sv. Misa. Popodne u 6 s. bit će blagoslov s Presvetim.

SV. VID. Blagdan sv. Vida mučenika slavi se u nedjelju 19. t. mj. u svečevoj crkvi u crničkom polju. U 9¹/₂ s. bit će lekcije, a zatim pjevana sv. Misa i propovijed.

LJETO počinje u srijedu 22. t. mj. u 3 sata i 4 minute ujutro.

BLAGDAN SV. ANTUNA bio je i ove godine tradicionalno proslavljen u samostanskoj crkvi sv. Frane. Crkva je cijeli dan bila puna pobožnih svećevih štovalaca. Poslije lekcija slijedilo je više tih sv. Misa. Zadnju pontifikalnu sv. Misu služio je preuzvišeni biskup. Popodne bila je procesija po gradu sa svećevim kipom. Iza kipa išao je preuzv. biskup. Poslije procesije bila je propovijed o fra Bernarda Miolina i blagoslov.

SVIM ČLANICAMA »ŽIVOGA SVIJETLA« javljam, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (20.—26. VI.): za naše mladomisnike, da budu svećenici po Srcu Isusovu te svojim žarom i apostolskim radom što više doprinesu vjerskom preporodu naših krajeva — **Don Ante Radić.**

U CRKVI SV. DOMINIKA u nedjelju 19. t. mj. obaviti će se pred izloženim Svetotajstvom klanjanje od 11 s. do 4 s. popodne. U 4 s. ruzarij, govor o Euharistiji, cphod unutar crkve i blagoslov s Presvetim.

U FOND NAŠEGA LISTA doprinijeli su: Da počaste uspomenu pk. Antice Filipi: Pantar Filip i Dragica (Sivry Courtry — Francuska) Din 20. — Da počasti uspomenu pk. Jele ud. Banić: Don Ante Radić Din 10. — Da počaste uspomenu pk. Krševana Rodin: Don Ante Radić Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

Križarske vijesti

NOVO KRIŽARSKO BRATSTVO osnovano je u Brinju (okružje senjsko).

ODRŽANE PRIREDBE. U nedjelju 12. VI. bio je Merzov dan u Đakovu. — Taj dan bilo je križarsko zborovanje prigodom Euharistijskog kongresa u Samoboru.

Širom svijeta

ZA SLOVAČKU AUTONOMIJU. Na sastanku, što su ga o Duhovima imali u Bratislavi delegati Slovačke pučke stranke, iznesen je prvi put u javnost podrobni nacrt autonomije, koju ova najjača slovačka stranka traži za svoju zemlju. Prema tome nacrtu Slovaci bi imali u svojoj zemlji potpunu izvršnu vlast. Zajednička bi s Cesima bila ministarstva-vanjske politike i vojske te državne financije i carinska politika. Svaki zakon, koji se tiče Slovačke, a donosi se u zajedničkom parlamentu u Pragu, mora imati za se većinu slovačkih zastupnika. Slovački državljani služiti će vojnu službu u Slovačkoj. Državni činovnici u Slovačkoj moraju biti slovački državljani, a u zajedničkim uređima mora biti razmjern broj slovačkih činovnika.

KONGRES VITEZOVA MALTEŠKOG REDA. U Budimpešti održan je ovih dana svjetski kongres Vitezova Malteškog reda. Održali su pojačali borbu protiv prokrišćanskih tendencija. Povodom toga kongres je izradio proglas, što će biti upućen cijelom krišćanskom svijetu. Još je odlučeno, da Vitezovi Malteškoga reda i dalje razvijaju svoju humanu akciju.

MOĆI SV. ANDRIJE BOBOLA U POLJSKOJ. U crkvi Presv. Srca u Krakovu izložene su moći sv. Andrije Bobole. Studenti i vojnici čuvaju stražu oko srebrnoga kovčega, pored kojega prolazi cijele noći i cijeloga dana golema masa naroda. Od ponoći do podne služi se svako pola sata svečana sv. Misa. Moći sv. Andrije Bobole bit će prenesene u Katowice.

OPASNOST PRAZNIH KOLIJEVKI. U jednom dugačkom članku ustanovljuje londonski »Daily Mail«, da prazne kolijevke znače veliku opasnost za bijelu rasu. I zato, ako se želi — a to bi se bezuvjetno moralo željeti — spriječiti opadanje stanovništva, mora se jačati volja za rađanjem. S tim u vezi upozorava taj članak na pomoći za sklapanje brakova i na dodatke za djecu. Daljnje potrebe jesu mir i sigurnost. Ako se to ne postigne za sve narode Evrope, onda je sigurna propast ne samo evropske, nego i američke civilizacije.

PADOM CASTELLONA u ruke španjolskih nacionalista pao je i ključ obrane Valencije. Ako nacionalisti nastave svoju ofenzivu dosadašnjim tempom može se računati, da će Valencija pasti u najkraće vrijeme. Sa strane crvenih naredena je hitna evakuacija Valencije, pak je njeno pučanstvo zahvatila užasna panika. Vlasti jedva uspijevaju, da uz velike napore održe mir i red. Službeni uredi premješteni su već u Murcia. Poslije osvajanja Castellona od 50 španjolskih pokrajina 37 se nalazi u posjedu nacionalista. Castellon je važna strateška točka i još važnija luka na Sredozemnom moru, preko koje su se mogle vršiti nabavke ratnoga materijala za crvenu vojsku. Sada crvenima ostaju još samo Barcelona, Alicante, Valencija i Carlagena, ali među njima nema više veze. Nacionalisti su, čim je završena operacija čišćenja Castellona od preostalih grupa crvenih, smjesta nastavili ofenzivu prema jugu. Progon crvenih vrše pomoću motorizovanih odreda i aviona, koji su bez prestanka u akciji. Sad je put prema Valenciji, koja je udaljena svega 65 km od Castellona, potpuno otvoren.

ČESI ZA SVOJU NARODNU OBRANU daju ogromne svote novca kao jubilarni poklon. Između ostalih dali su velike priloge razna velika industrijska poduzeća. Tako je velika tvrtka »Bata« odlučila priložiti 20 milijuna čehoslovačkih kruna, a radnici tih poduzeća ustupaju jedne nadnice, što će sigurno iznositi oko 10 milijuna kruna.

JAPANCI su sada pred velikim poteškoćama u sjevernoj provinciji Hankeua. Zbog poplava, do kojih je došlo uslijed velikih kiša i izliva Žute rijeke, japanske čete moraju uzmicati. Kinezi i dalje tvrde, da Japanci nisu pošli za rukom, da se iskrcaju na desnu obalu rijeke Jangtse. Japanci su po 14. put bombardirali Kanton.

STALJIN JE DAO USTRIJELITI SVOGA NAJBOLJEG PRIJATELJA i suradnika Preobraženskoga, koji je u Rusiji bio isto tako popularan kao i Lenjin. Stoga je ovo strijeljanje izazvalo vrlo duboki utisak u cijeloj Sovjetskoj Uniji.

Mali oglasnik

PRODAJE SE jedan novi »špaker« i novi vodomer za vodu od cijevi 18 milimetara. Obratiti se vlasniku: Petru Kitaroviću pk. Jakova — Pazar br. 298.

PRODAJE SE jedna velika tiskarska mašina za format 63×95, eventualno cijela tiskara u vrlo dobrom stanju. Obratiti se Uredništvu lista.

†
Zalosnog srca javljamo rođacima, prijateljima i znancima da je Svemogućii pozvao sebi našeg predragog supruga, oca i brata

RODIN KRŠEVANA

kormilara riječke plovidbe

dana 13. ovoga mjeseca u 8 sati u jutro nakon teške i mukotrpe bolesti koju je strpljivo podnašao punih 8 mjeseci u bolnici u Passavu u Njemačkoj u 42 godini života.
MOLITE ZA POKOJ NJEGOVE PLEMENITE DUŠE!
Prvić Luka—Zablaće 14. VI. 1938.

OŽALOŠČENI:

žena Andra, sin Vatroslav, kći Nedeljka, otac Kuzma, majka Slavija, brat Damjan svećenik u Zablaću i sestre Č. s. Marija Dominika u Slavonskoj Požegi, Katica i Zlatka.